СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 37. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, пятниця, 14-го лютого 1947. No. 37. JERSEY CITY and NEW YORK, Friday, February 14, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧ. ДЕРЖ. АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗАКОРДОНОМ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

КРУГ ВИБИРАЄТЬСЯ НА ОГЛЯДИНИ ОСТРОВІВ НА ПАЦИФІКУ

Джуліюс А. Круг, секретар внутрішних справ, оприлюднив, що він вибереться в найближчий вівторок на Пацифік, щоб оглянути там острови, заняті Злученими Державами вчасі війни. Подорож відбудеться літаком і потриває два тижні. Ціллю оглядин є ствердження, чи вже можна перебрати ці острови під цивільну адміністрацію від військової влади. Круг відвідає теж ген. Доґлеса МекАртура в Токйо, щоб обговорити з ним відповідальність Америки за адміністрацію посілостей над якими Америка домагається мандату від Обєднаних Держав.

НЕПОРОЗУМІННЯ В КОНГРЕСІ В СПРАВІ РОБІТНИЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА.

Між комітетами праці палати репрезентантів і сенату зайшло поважне непорозуміння в справі начерку законопроектів у робітничих справах. Предсідник палатної комісії Фред А. Гартлі заповів, що він не поведе дальшої акції в цій справі, доки сенатська комісія не зголосить свого законопроекту. Він твердить, що сенатська комісія поробила зміни в впроекті, які дуже розходяться з постановами в билі палати. Обі палати намагаються перепустити законопроект ще перед днем 1 квітня, щоб бути готовими на страйк вуґлекопів, на який заповідається після того дня.

ПРЕЗИДЕНТ ВШАНУВАВ ЛИНКОЛНА.

З нагоди дня народин Авраама Линколна в середу 12 лютого відвідав президент Труман памятник Линколна у Вашинґтоні. З ним поїхала туди й інша знать і серед військової парад[illegible] президент зложив вінець перед статуєю Линколна. [illegible]ді взяв участь ген. Улисес Грант III. внук кома[illegible] армії Злучених Держав з часів Громадянської Війни за президентури Линколна. З нагоди дня народин відбулися приняття в цілій країні. Важнішу промову виголосив б. губернатор Стасен у Ню Йорку, який домагася, щоб Республиканська Партія занехала політику високих мит на імпортовані товари. Сен. Кенет Вері, один з республиканських провідників у конґресі, закинув у своїй промові в Бостоні, що департамент стейту витрачує гроші на втримання „чужинних сил" коштом американських податковців.

ПРОЄКТ ЗАБОРОНИ СТРАЙКІВ У ВІДПОВІДЬ НА ДЕМОНСТРАЦІЮ.

Тисяча учителів та вчительок перевели прилюдну демонстрацію в столичнім місті Олбені, стейту Ню Йорк, для підтримки своїх домагань за підвишку платні. Учителі з Бофало загрозили страйком на 24 лютого, коли не будуть сповнені їхні домагання. Предсідниця організації нюйорських учителів недопустила вчасі демонстрації до переведення резолюції за підтримку страйку в Бофало. В стейтовій леґіслятиві зголошено законопроєкт, щоб заборонити страйки прилюдних службовиків та урядовців під загрозою кар. Одна учительська організація запротестувала проти законопроєкту.

ІНШИЙ СУД ВИДАВ РІШЕННЯ ПРИХИЛЬНЕ ТАЛМЕДЖОВІ.

Вищий Суд повіту Генрі в Джорджії, рішив, що Герман Талмедж має право обняти становище губернатора на підставі вибору його леґіслятивою. Суддя Волтер Гендрикс, який видав це рішення, пішов на супір рішенню судді Портера з повіту Флойд, який заявив, що Талмедж не має права до уряду, лише М. Е. Тамсон, якого вибрано заступником губернатора загальним голосуванням. Вибраний тоді губернатором Юджін Талмедж, батько Германа, помер, як звісно, перед тим, заки обняв уряд і з цього вийшла заковика.

МІЛІОН І ТРИ ЧЕТВЕРТИНІ АРМІЇ В ДНІ МОБІЛІЗАЦІЇ.

Комісія армійської служби в палаті репрезентантів виявляє, що приготовляє армію з 1,750,000 людей на День Мобілізації („М-Дей"). Крім цього до того дня має бути готових 5,500,000 резервових вояків. М-День має бути проголошений за рік. Щойно, коли буде сповнена програма мобілізації, можна буде відпустити яких 200,000 вояків, кажуть члени комісії. Та це буде залежати від міжнародного положення.

ДЕПАРТАМЕНТ СТЕЙТУ ЗАТРИМАВ АЙСЛЕРА.

У Вашинґтоні появилися закиди на адресу департаменту стейту, начеб він ішов у розріз з департаментом справедливости в справі затримання Ґергарда Айслера, підпольного комуністичного провідника. Департамент стейту оприлюднює, що навпаки, з його доручення затримано в Злучених Державах Айслера ще 31 жовтня 1946 року, коли то він мав уже виїхати до Советів советським кораблем Козма Мінов.

Вернувся з Европи голова З. У. А. Д. Комітету д-р В. Ґалан

В середу, дня 12-го лютого, вернувся з Европи голова Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету д-р Володимир Ґалан. Він їздив до Европи з доручення Комітету, щоб на місці простудіювати дальші потреби і можливості допомогової акції для українських скитальників та поробити відповідні заходи в справі їх переселення до Злучених Держав та до інших країн. Д-р В. Ґалан відвідав багато таборів українських скитальників в Австрії, Німеччині та інших країнах і ствердив, що загальне положення українських збігців в цих країнах є докраю розпачливе і грізне. Велика, бо кількасоттисячна маса українських скитальників, яка в багатьох випадках не користується навіть тими мізерними правами переселених осіб, що їх мають інші національности, живе дослівно в обіймах смерти, від якої може її ще врятувати тільки найбільша допомога й правна оборона збоку українського громадянства на цілому американському континенті, якщо не прийде негайна позитивна міжнародня розвязка цеї проблеми. Найпекучіша справа — це переселення українських скитальників, головно з Австрії та Італії, де на підставі міжнародніх договорів їм продовжує загрожувати примусова репатріяція та небезпека, що вони не будуть охоплені загальною міжнародною переселенчою акцією. Докладний звіт зі своєї поїздки та зі свого побуту між українськими скитальниками в Европі, як теж про допомогову акцію зложить д-р Вол. Ґалан на Перших Загальних Зборах Зл. Укр. Амер. Доп. Комітету, що відбудуться в днях 22-го і 23-го лютого в готелі Пенсилвенія в Ню Йорку.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ Й КАНАДА ВТРИМУВАТИМУТЬ СПІЛЬНІ ОБОРОННІ СИЛИ.

Злучені Держави й Канада дійшли до порозуміння в справі співпраці над военними проектами, щоб перевести забезпеку на мирні часи, як це оприлюднено водночас у Вашинґтоні і в Отаві. В цій цілі є створена Постійна Спільна Оборонна Рада обох країн. Устійнено такі засади: виміни одиниць, придатних для поодиноких оборонних установ; загальна кооперація і виміна спостережень у спільній обороні; заохота втримувати однакові моделі зброї, взірці організації й перевозу; взаємне використування военних побудов і морських уладжень. Орудування атомовою бомбою не ввійшло до цього порозуміння.

АРГЕНТИНА ВИКУПИЛА ЗАЛІЗНИЧІ ШЛЯХИ ВІД БРИТАНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ.

Коштом $600,000,000 викупив аргентинський уряд залізничі шляхи, побудовані свого часу британськими підприємствами в Аргентині на просторі 16,000 миль. Крім самих шляхів викуплено теж земельні посілости, які були власністю британських підприємств. Контракт заключено ще 1. липня 1946 р., а гроші виплатить уряд негайно, коли умова буде ратифікована в обох країнах. З кінцем минулого року аргентинський уряд викупив за $46,000,000 залізничі шляхи, побудовані французькими підприємствами, а теж і телефонічні лінії, побудовані американськими підприємствами за $100,000,000.

МАРШАЛ ДОМАГАЄТЬСЯ 52 КОРЕСПОНДЕНТІВ У МОСКВІ.

Секретар стейту Джордж Маршал рішився зажадати від Советів допущення 52 американських кореспондентів до Москви для звітування нарад вчасі конференції Чотирьох Потуг. На листі поміщені всі газетні підприємства й інші публікації, які на початку домагалися допущення їх представників. Зменшено лише число первісних осіб з 73 на 52.

Львів — місто чисто російське; українців зліквідовано

Нюйорське „Русское Слово" в кореспонденції з Варшави повідомляє на підставі тверджень осіб, які приїхали зі Львова, що це місто має сьогодні чисто російський характер. В кореспонденції пишеться: Під цю пору порядком виміни населення зі Львова вислано в Польщу біля 100,000 поляків, а на їх місце прийшли українці та другі „ударники" з СССР. На вулицях російську мову чується частіше, чим українську. Є багато советських військ. Нинішні польські елементи, які залишились у Львові, причаїлись та мріють про відновлення „Великої Польщі". Місто без костелів, бо немає католиків. Два незакриті костели стоять пусткою. 90 відсотків унїятів перейшли на православя, а їхні церкви „возєдинились" з російським патріярхатом. У Львові ведуться інтензивні роботи по відбудові міста. Головний вокзал, народний дім та другі більші будинки постепенно відбудовуються. Українців зліквідовано, або вислано до СССР. У Львові виходять газети „Русская Правда" і „Украинская Правда". Урядові оголошення друкуються по російськи і по українськи. Селянам Галичини позволяється не вступати до колгоспів, але тому, що трактори можна дістати тільки колгоспникам, то численні селяни зрезиґнували з одноособового господарства.

СОВЄТСЬКІ ПРОПОЗИЦІЇ В СПРАВІ КОНФЕРЕНЦІЇ З НІМЕЧЧИНОЮ.

Лондон, 12. лютого. — Советський Союз представив сьогодні заступникам міністрів закордонних справ Чотирьох Потуг нові пропозиції щодо процедури мирової конференції з Німеччиною. Советський Союз в основі погодився на участь в нарадах малих держав, але цю згоду він обмежує тільки до 12 европейських держав, „безпосередньо заінтересованих" в договорі з Німеччиною. До цих 12 „безпосередньо заінтересованих" в советському розумінні належать: Альбанія, Білорусь, Бельгія, Данія, Чехословаччина, Греція, Люксембурґ, Голяндія, Норвегія, Польща, Україна і Юґославія. В американських коментарах додається, що половина з цих країн є советськими сателітами, а такі країни, як Норвегія, силою обставин були б теж під советським натиском. Советська листа цілком виключає країни британської імперії, натомість включає таку Альбанію, з якою ані Америка, ані Англія не мають дипломатичних стосунків. Американський представник негайно запротестував проти виключення з листи „безпсвередньо заінтересованих" таких країн як Канада, при чому його піддержав британський представник. Нові процедуральні пропозиції внесла теж Велика Британія, пропонуючи, щоби „Велика Чвірка" в усіх справах договору з Німеччиною вислухувала порад і пропозицій малих країн.

ГОЛОВНІ РЕСУРСИ АМЕРИКАНСЬКОЇ АРМІЇ В НІМЕЧЧИНІ ПРИЗНАЧЕНІ НА ПЕРЕСЕЛЕННЯ СКИТАЛЬНИКІВ; ПРАЦЯ ДЛЯ ПОЗБАВЛЕНИХ ПРАВ Д. П.

Франкфурт над Майном, 12. лютого. — В офіціяльному американському повідомленні говориться, що „Американська Армія в Німеччині призначить свої головні ресурси в 1947. р. на переселення та еміграцію з Німеччини" пів мільйона скитальників, які перебувають в американській зоні. У звязку з цим, представники Американської Армії, Департаменту Стейту та Міжурядового Комітету для Збігців постійно переговорюють з урядами Бельгії, Франції, Венесуелі, Колюмбії, Чіле, Голяндії, Бразилії Канади, Параґваю та інших країн. Другою найбільшою турботою американського військового управління є справа затруднення скитальників, головно тих, яких позбавлено прав „дисплейсд персонс" — переміщених осіб. Робиться заходи, щоби скитальників затруднити не тільки в самих таборах переміщених осіб, але теж уможливити їм доступ до німецької індустрії. В звідомленні стверджується, що вже сьогодні 50 відсотків працездатних скитальників якнебудь затруднені, проте ще не унормована справа платні та валюти. Досі удержання одного скитальника коштує американську армію $25.80 місячно.

РАДА БЕЗПЕКИ ПРИЙНЯЛА АМЕРИКАНСЬКИЙ ПЛАН РОЗЗБРОЄННЯ

Лейк Саксес, Н. Й., 12. лютого. Рада Безпеки О. Д. прийняла сьогодні більшістю 9 голосів проти двох здержаних запекло оспорювану американську пропозицію, якою Комісії Роззброєння відмовляється права встрявати в ділянку Атомової Комісії, отже діяльности Комісії Роззброєння не поширюється на атомову енергію. Представники Польщі й Советів здержались від голосування.

„ЗАГРОЗЛИВО КРИТИЧНЕ" ГОСПОДАРСЬКЕ ПОЛОЖЕННЯ В АНГЛІЇ.

Лондон, 12. лютого. Господарське положення в Англії, викликане браком вугілля і холодом, продовжує бути „загрозливо критичне". З огляду на брак електричної струї видано розпорядки „военного притемнення" вулиць та обмежено до мінімум користування електричним світлом і газом. Порушників цих розпорядків каратиметься згідно з военними законами про оборону країни. До боротьби з господарською кризою уряд створив теж своєрідний „военний кабінет", що кожного дня відбуватиме свої наради, як довго триватиме кріза. В загальному існує переконання, що урядові пощастить перемогти крізу.

АНГЛІЯ ВИЗНАЛА НОВИЙ РЕЖІМ БОЛГАРІЇ.

Лондон, 12. лютого. Британський уряд сьогодні повідомив, що він рішив визнати формально новий уряд Болгарії. При цій нагоді потверджується, що советський уряд пересилив до Болгарії „десятки тисяч" росіянів. З інших джерел повідомляють, що Совєти переселили в Добруджа 200,000 своїх громадян у звязку з майбутнім плебісцитом, до кого ця провінція мала б належати. В офіціяльній ноті британський уряд заявляє, що він з увагою слідкуватиме поведінку болгарського уряду і від цего залежатиме дальше становище Британії.

КОМПРОМІС ФРАНЦУЗЬКИХ КОМУНІСТІВ.

Париж, 12. лютого. Комуністичні члени французького парляментарного комітету закордонних справ стояли досі на становищі, щоби уряд узалежнив підписання британсько-французького союзу від становища Британії до французьких домагань щодо Німеччини. Сьогодні комуністи пішли на компроміс та погодилися, щоб британсько-французький союз був підписаний перед вирішенням справи Німеччини й щоб тільки „з нагоди підписання союзу" британцям пригадати про французькі домагання.

ДЕМОБІЛІЗАЦІЯ В ЮГОСЛАВІЇ.

Білгород, 12. лютого. В Юґославії видано закон частинної демобілізації, яка має бути закінчена до 10-го квітня. Демобілізаційний закон охоплює річники 1924-27 та бере до уваги теж службу в партизанських відділах за час німецької окупації.

ЧЕХИ ПРОПОНУЮТЬ ПЕРЕГОВОРИ З МАДЯРАМИ.

Париж, 12. лютого. Чеський міністер закордонних справ Ян Масарик заявив, що його країна готова розпочати безпосередні переговори з Мадярщиною в справі національних меншин та „для [illegible]ня біжучих проблем". Це після підписання миров[illegible] договорів перша пропозиція безпосередніх переговорів з переможеним народом.

АМЕРИКАНЦІ ЗВІЛЬНЯЮТЬ, БОЛЬШЕВИКИ БЕРУТЬ В ПОЛОН.

Берлін, 12. лютого. Американське військове управління опублікувало докази, що большевики беруть в полон та вивозять до Советського Союзу тих німецьких полонених, що їх американці звільняють з таборів у своїй зоні. В потягах, які приїжджають з американської зони в советську, переводиться гостру контролю, при чому часто й американських подорожних, які не мають перекладу своїх документів на російську мову, зустрічають всілякі прикрі несподіванки.

ЗАПОВІДАЮТЬ АМНЕСТІЮ В ПОЛЬЩІ.

Варшава, 12. лютого Президент Польщі Болеслав Берут заповів закордонним кореспондентам, що найблищого вівтірка в Польщі буде проголошена загальна амнестія, яка охопить приблизно 100,000 поляків, що сидять по тюрмах і концентраційних таборах за різні провини. Амнестією будуть охоплені теж ті поляки, які добровільно залишать партизанські загони та поставлять себе до розпорядження уряду, як теж поляки закордоном, що помиряться з теперішнім режімом, за виїмком таких „фашистів", як генерал Андерс та члени польського уряду на вигнанні.

СОВЄТИ — НАЙБІЛЬШ ЗНЕНАВИДЖЕНИЙ ОКУПАНТ БЕРЛІНА.

Берлін, 12. лютого. Американська преса повідомляє на підставі інформацій американського військового управління, що Советський Союз є в Берліні „найбільш зненавидженою" владою.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDEL 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і Закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75
Число з понеділка (з англійською Частиною):		Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗА ЩО?

Під таким наголовком появилась стаття в украськім щоденнику „Життя в таборі", видаванім в Італії, в Ріміні, в якій обговорюється трагічну подію, себто смерть українського молодого стрільця, що згинув від кулі англійського стійкового вчасі, як намагався нелегально перейти загороду і дістатись до іншого табору, на трохи вільніший світ. Сумна це подія, але живемо в таких часах, що того роду події не зворошують тих, що на їх сумлінню тяжить властива за них відповідальність.

Українські стрільці в Ріміні, як пишеться в згаданій газеті, перейшли на сторону англійців зі зброєю в руках і їх уже нераз запевнювано, що „вони не полонені в повнім сенсі цього слова", та що „мають право бути краще трактованими". Одначе в практиці є зовсім інакше, пишеться далі, і це чудо, що досі не було більше подібних трагедій з тими, що перейшли до англійців „з вірою у справедливість демократії, та щоб далі продовжувати боротьбу за ідею Української Незалежної Соборної Держави".

Українські стрільці справедливо питають: „На яких, властиво, правах ми сидимо? . . . Уже найвищий час, щоб сказати нам, защо ми сидимо і за кого нас мають". Вони кажуть, що якщо вони злочинці, тоді треба їм „це ясно сказати", і за таких брати, а як вони ними не є, то за що їх стріляти і далі за дротами в неволі держати? Вони заявляють, що стоять по стороні справедливости і покарали б навіть своїх найближчих товаришів, як би в них були злочинні руки. „Наш вояк", пишуть вони далі, „своєю гідністю доказав, як повинні бути шановані лицарські звичаї та міжнародні постанови, що можуть посвідчити тисячі й тисячі словаків, словінців, хорватів і сербів, які своє життя завдячують тільки нашій вояцькій поставі та зрозумінню для поневолених народів". Ще згадується, як то німецькі суди судили „зверхників українських військових частин, що рішуче відмовилися палити „партизанські" словацькі села, та як українські стрільці зводили бої з німецькими частинами, що „грабували мирне населення", за що стрільці дістають ще й нині з чужих країн листи з подякою. . .

Люди, що так відчувають і про це отверто пишуть у дозволеній таборовою англійською владою газеті, можуть бути цілком слушно обуреними, що в часі, коли вже звільнено всюди, наприклад, італійських полонених, їх держать далі в неволі, яка вичерпує їх „гірше смертного присуду", та ще вбивають у такій неволі людину, що пробує з неї видістатись.

Трагічний випадок, що стався в Ріміні з українським стрільцем, повинен заставити в першу чергу канадійських українців, а теж і нас, повести негайно ширшу акцію в Лондоні, щоб уже раз британський уряд скінчив з цею неволею, у якій далі знаходяться українські стрільці, що не воювали з британськими чи американськими вояками, а перейшли з честю на англійський бік, рахуючи на розсудок та справедливість англо-саксонського світа.

„Платня від брами" в практиці

Федеральний суддя Френк А. Пикард з Дітройту перейде до історії американського робітничого руху своїми двома рішеннями в справі робітничої заплати. Розбираючи позов юнії гончарів проти підприємства керамічних виробів у Мавнт Клеменс, у стейті Мишиген, в р. 1942, він признав, що робітникам належиться заплата від часу вступу до воріт підприємства, якщо робітник є під рукою в означенім часі, коли має почати означену роботу. Цей присуд потвердив Найвищий Суд Злучених Держав 10-го червня 1946 р. і таке становище згаданих суддів дало притоку різнородним робітничим юніям в усіх закутинах країни вносити до своїх судів позви проти підприємств за виплату платні „від брами" за минулі часи. Разом такі претенсії в позвах досягли висоти пять біліонів доларів, а ще не видно кінця дальшим позвам.

Рух за вношення позвів дав притоку до різнородних міркувань: фінансових і правничих. Робітничі юнії бачать накопичені, а недоплачені платні за такий час, який робітники витрачували в будинках на подвірях підприємств, від часу вступу до місця праці, а заки приступили до дійсної праці. Знов підприємці попали в переполох, не так через давні претенсії робітників, але тому, що їм прийшлось би тепер платити робітникам за час дійсної праці й за те, як вони ждуть на працю, чи є в дорозі до місця праці у їхніх будинках. Вони кажуть, що якби так казали їм заплатити ще й за минуле, то де взяти гроша на заплату робітникам, коли то з продуктів, вироблених робітничими руками вже й сліду не осталося, а ціна за продукти, як вони пояснюють, була наложена лише така, щоб покрити кошти продукції і адміністрації.

Федеральний уряд теж у клопотах. Підприємці, виплативши робітникам платні в минулому, поплатили державі податки від заробітків. Коли б так тепер підприємці мусіли заплатити робітникам незаплачену і непередбачену давніше платню „від брами", то їх заробітки в минулому були б далеко менші, а тому й податки мусіли б бути менші. Значить, федеральний скарб, на випадок признання платні „від брами", мусів би звертати підприємцям якусь частину заплачених ними податків, а ця частина теж досягнула б біліонів. Отже заповідалася б фінансова суматоха на літа і то в різнородних установах.

Правники теж заговорили. Почали розбирати питання, як то можна домагатися платні за минуле, коли така платня не була умовлена в контракті, ані не була передбачена законом. Тому саме в конгресі почалися приготування до ухвалення такого закону, який точно означив би, коли належиться платня „від брами" і від якого часу.

Правничі й фінансові спори щойно на добре розгорілися, як в Дітройті тому самому судді, що видав рішення з признанням платні від брами, прийшлося розглядати позов тієї самої гончарської юнії проти керамічного підприємства з Мт. Клеменс, за висоту належної суми за минулий час. Очі всіх робітників, підприємців, конгресу й уряду були звернені на суддю Пикарда, який розбирав позов, переслухував свідків, брав під увагу різні докази про це, як довго тривала дорога від воріт до місця праці, коли це було: ранком при вступі, вечером при відході з роботи; в полудне в дорозі на обід і з обіду і т. п. Адвокати обох спорячих сторін подали свої аргументи, а федеральний уряд через свого прокуратора теж зголосив свою інтервенцію, бо заінтересований тут ще й федеральний скарб.

Після всестороннього розгляду суддя Пикард оприлюднив в суботу, 8. лютого 1947, що суд позов гончарської юнії відкидає, бо час, за який робітник домагається заплати, є замалий, щоб його суд міг взяти під увагу, а тому і сума, якої домагаються робітники є задрібна, щоб з нею іти до суду. Подаючи свою правничу опінію при виданні такого рішення, суддя Пикард сказав: „Ще ніхто ніколи перед тим не пробував правуватися за час витрачений на ходження і на підготовку до праці на такім вузькім і дрібнім просторі. Крім цього, я не вірю, щоб Найвищий Суд хотів у такий спосіб інтерпретувати це рішення".

Видаючи своє нове рішення, суддя Пикард виразно зазначив, що не всі позви за платню „від брами" мають бути відкинені. Одначе, коли б навіть і прийшло до заплати платні за минулі часи, то її можна виплатити хіба від часу рішення Найвищого Суду, тобто від 10. червня 1946, а не за давніші часи.

Самий суддя Пикард, позиваюча юнія гончарів, пізване підприємство керамічних виробів, конгрес і загальна публика є певні, що ця справа знову опиниться в Найвищім Суді Злучених Держав, де знову прийде до якогось рішення. Це є дуже важна справа, яка матиме значення на літа при укладанні робітничих контрактів і при вирішуванні спорів за висоту робітничої заплати. Саме тому вона стала такою голосною. Замітне у ній становище самого судді Пикарда. Він свідомий далекосяглости свого рішення і тому додав до свого рішення обемистий правничий вивід, який самий собою стане предметом широкої правничої дискусії. Замітна теж і його опінія про конечність справедливого відношення між підприємцями й робітниками. Він каже:

„Віримо, що вислів „у світлі дійсностей промислового світу" треба розуміти так, що без робітництва не буде промисловости, а без промисловости не буде робітництва. Якраз у світлі всіх дійсностей промислового світу, а не лише якоїсь частини, ми пробували вирішити цю справу".

Микола Чубатий.

Обєднані Держави та сподіваний світ свободи

Коли більше ніж два роки тому на конференції в Домбартон Овкс народжувалася нова міжнародна організація „Обєднані Держави", що мала заступати пердвоєнну Лігу Націй, в пресі та в публичних дискусіях застановлялися над причинами упадку Ліги та чому вона не сповнила своїх завдань. В цім часі в дискусії забрав теж голос посол Нової Зеляндії у Вашингтоні, Карло Берендзен, та ствердив, що головною причиною упадку Ліги Націй була її внутрішня неморальність, гіпокризія та повна розбіжність поміж гарними словами і лихими ділами. Ця неморальна атмосфера серед її провідних членів мусіла довести до нової світової катастрофи, до Другої Світової Війни та до упадку тої неморальної установи.

Таку гостру критику під адресою Ліги Націй виповіло тоді більше письменників та політиків, сподіваючися, що нова організація Обєднані Держави, буде моральнішою, а тим самим успішнішою. Від нової міжнародної організації сподівались її творці, щиро чи не щиро, мало не нової доби в історії світа. Сподівалися в першу чергу міжнародної солідарности, забезпечення свободи народів та свободи одиниці в новому демократичному світі.

Такі високі слова поставили в Сан Франсиско, де нова організація народилася, у вступі до Чартеру Обєднаних Держав. Говориться там про новий кращий світ свободи та рівности всіх людей та народів. Говориться там про високі ідеали людства — свободу, гідність людини та про права простої людини, словом про правдивий рай, що мав би настати в цім новім повоєннім світі.

Та мимо тих гарних слів, щось не настроювало людей вірити, що ці гарні слова стануть чином, а не лишаться тільки пустою фразою, поза якою критимуться дальше погані діла. Такі підзорливі думки мусіли родитися в умах людей хочби тому, що автором тих гарних фраз про добу демократії та свободи людини був советський землячок, Дмитро Мануїльський, міжнародний махер для заведення на світі комуністичного невільництва. Приготовчий Комітет нової організації, віддаючи головство комісії для зладження того ідеологічного вступу до чартеру Обєднаних Держав в руки представника найбільше кривавої диктатури на світі, вже тим самим вступив на той самий шлях фарисейства, від якого сконала передвоєнна Ліга Націй.

Бо й в старій Лізі Націй зачало йти як з „петрового дня" від хвилини, коли в члени тої організації, створеної для оборони свободи народів та людини, увійшла Советська Росія тільки кілька місяців після страшного голоду в Україні (1932) викликаного таки самим урядом Советської Росії. Тепер так само ідеалістичний вступ, немов моральне заложення Обєднаних Держав, укладає представник держави, що на її сумлінню є воля низки народів та міліони невинно змарнованих існувань. Як представник червоної влади міг укладати вступ про волю людини, коли по справедливости він один із перших повинен відповісти за нелюдське топтання всяких прав людини.

Два роки існує нова міжнародна організація і показалося, що вона не є кращою від Ліги Націй, якщо не гіршою. Її первородним гріхом є це саме старе фарисейство, що світ солідарности та світ свободи народів можна будувати при помочі члена держави, що сама є найяркішим в цілій історії людства відомим запереченням і солідарности з другими народами і якоїнебудь свободи. Факти дволітного торгування показали, що зі Советською Росією нова організація не піде.

Союз Советів з демократичними державами та потурання Советам спричинили появу скитальців в Европі. Біля міліона людей по всіх правних й безправних натисках таки жде на розселення, жде волі та свобідної праці. Місяцями велися дискусії над долею збігців таки на терені тоїж Організації Обєднаних Держав. Дискутанти доконче хотіли втягнути советського вовка, щоби ратував овечки, які перед ним втікли в світ за очі. Нова організація для опіки над збігцями, що таки проти волі Советів та їх сателітів, була ухвалена, застрягла серед болота самолюбних інтересів тих держав, що без великого труду могли б справу скитальців розвязати без Советів, без їх сателітів та без тої дріботи держав, що нічим не в силі помогти цій справі, хиба своїм підписом.

Вуйко Сем сам витягає з болота ту колесницю, що її назва „Інтернешенел Рефюджіс Организейшен", при повній байдужности другої великої демократичної держави. Англія на спілку з Америкою могли б не тільки вратувати життя того міліона викинених з батьківщини, але теж розселити їх по пустих просторах британських доміній та колоній, за цілість яких згинув неодин канадійський брат, чи братанок саме тих скитальців, що очікують діл милосердя, а не пустих слів про свободу людини. Теоретично існує Міжнародна Організація для Збігців, виборена поважним вкладом праці американською представницею п. Рузвелт, одначе вона не може стягнути 15 потрібних членів, дарма, що аж 54 „демократичних" держав були її акушерами.

Статут Організації Обєднаних Держав наказав списати законопроєкт прав людини, створити історичну Хартію Свобідної Людини. По відсуванню тої справи як другорядної, вона вкінці стала предметом нарад окремої Комісії для Списання Прав Людини. Ця хартія ще не списана, а вже вплинула на її руки аж тисяча скарг з різних сторін світа та від різних народів. Це яркий доказ як не тільки потрібна така хартія свобід людини, але також як потрібний суд нарушеної свободи людини, зі сильною екзекутивою, що вкінці вхопив би в свої руки міжнародних хижаків, що новочасній людині волю відбирають та її в невільника обертають.

І знову насувається скептичне питання чи можливе це взагалі до переведення, коли в цій комісії засідатимуть теж представники тої влади, що в неї правилом стало насилля та терор над людиною. Як розвязати успішно цю ганьбу нашої цивілізації, коли головний її виновник в цій самій комісії засідає та все може всадити дручок поміж спрleft тої комісії, що ставить собі за завдання викоренити з того світа порушників тих святих для людства засад. Як довести тут до згоди поміж гарними словами та поганими ділами.

При організації Обєднаних Держав повстала установа для культурного та духового наближення обєднаних націй. Це є Виховна, Наукова та Культурна Організація Обєднаних Націй (UNESCO). Це прекрасна установа та конечно потрібна, коли сама нова міжнародна організація мала б стати тривалим набутком людства.

Відомо ж, що без духового наближення годі втримати таку міжнародну солідарність народів на довшу мету. Та знову висуваються парадокси. Як наблизити світ християнської культури зі світом аморального атеїзму, світ волі людини зі світом неволі, світ вільного громадянина зі світом регістрованого мешканця концентраційного табору примусової праці, світ свобідної преси та слова зі світом закнеблюваних

Юлія М. Шустакевич.

ДІТИ

9)

Вона зібрала усю силу свого духа і приступила до Тоні, взяла його лице у свої руки і вдивилась йому в очі, глубоко, прихильно дивилась.

Тоні... ти на страшній дорозі — промовила вона тихо. Це не добрий шлях дитино, на який ти сам ступив і потягнув ось тих своїх товаришів за собою...

Чи скорше чи пізніше, котрогось із вас зловлять на якійнебудь крадежі, арештують і засудять... і подумай, подумай, що тоді станеться!

Він на диво не пручався але якось легко відсунув її руки, відвернувся від неї, але вона взявши його за руку знова говорила: Ти ще молоденький, не знаєш що значить життя, але тільки подумай, коли б тебе поліція арештувала і тих усіх твоїх малих товаришів теж! Ви усі станули б перед судом а ти як їх провідник, за них усіх найбільш був би караний.

Ти знаєш, за крадіж карають, а за це, що ти їх усіх учив красти, тоді ще більша кара на тебе. Тоді, хлопче, не купити тобі нового авта, ані великого дому, але заведуть тебе у вязничні мури. Чи ти розумієш це?! З малої крадежі тепер, за якийсь час, може прийти до більшої а може до якого вбивства і за це ти можеш опинитись в тюрмі на ціле життя! Це страшне!! Ти ось тепер собі на волі, куди хочеш підеш, що хочеш то й зробиш. А там, у вязниці, замкнуть тебе у клітку під ключ і сиди, сиди і сиди...

Генрі почав тихенько плакати, притулившись до неї. Вона гладила його непослушну чуприну, а Гемил якось несміло озвався: Якби так я був арештований і пішов під суд... моя мама вмерла б з жалю, а тато?.. тато мене убив би!

Стули пику — муркнув до його Сем, а дальше додав: Я... я часом думав про це... щоб ми не попали в клопіт, але... вже три місяці ми маємо наш клюб і... все досі було добре.

Тоді не ждіть хлопці на це, щоб вас поліція половила — заговорила вона скоро і палко. Тепер якраз час, щоб ви покинули цю розбишацьку школу. Час, щоб ви звернули із злої на праву дорогу. Не ждіть, щоб ви попали у страшний клопіт і щоб нанесли такий великий сором та журбу вашим батькам!

Ви усі такі гарні хлопчики, такі добрі діти! Нащо вам робити таку погану роботу? Ви діти чесних батьків, ви ж можете робити якусь іншу роботу, таку роботу, що ви не потребували б ховатись з нею по лісах і боятись поліції, тремтіти кожний раз що хтось вас зловить. Тепер війна! Наш президент взиває увесь нарід Злучених Держав до праці. Усі руки потрібні, і старі і молоді і такі хлопчики, як ви, теж потрібні до праці для нашого краю!

Тепер є багато всякої доброї праці, за яку вас можуть похвалити і будьте певні діти, що ви матимете більше вдоволення в добрій роботі чим в отсій брудній, з якою мусите ховатись...

Тоні сидів тепер на землі під стіною зовсім розбитий. Сем видимо думав, бо спитав: А я хотів би знати, яку саме роботу ви маєте для нас?

Тоні, чуєш? Що з тобою?!

Тоні наче збудився із сну. Він махнув чуприною в зад і видно було, що щось в ньому змагалось. Змагалось два світи! Перший, це вимріяний, розбишацький, на якому він будував свою будучність. Бачив себе у великому домі, в гарній новій карі а тут прийшов хтось і це все йому валить, друхоче...

А тут знова він бачить себе замкненого у клітці залізній, під ключем...

Тепер йому відкривають якусь добру, чесну роботу... що йому робити?..

Він наче із сну збудився, став на рівні ноги та рвучко спитав: Яку роботу, чесну роботу ви маєте для мене?! Він, здавалось, був готовий до цієї роботи.

П-ні Ч. в душі радувались таким оборотом справи та в цій хвилі не знала сама, що вона має для них, куди і як їх спрямує, але в душі заблисло проміння надії і вона промовила:

Тоні, і ви хлопчики! Як тільки ви мене послухаєте, я скажу що робити, я вам покажу кращий шлях, я поможу вам оснувати інший клюб, не з чорною рукою, не з отими трупячими головами, не з крадеными річами, не з такими книжками, що описують кримінальні та розбишацькі історії... та тільки, чи підете ви за мною, чи послухаєте мене?..

Вона поглянула стурбовано по всіх дитячих лицях і зрозуміла, що бере моральну відвічальність. Вона тепер не сміє завести тих малих дітей у сподівання і це саме була одвічальність. Їх дитячі очі блестіли цікаво, усі були готові до кращого чину.

Ну, щож, хлопці — послухаєте мене, підете за мною?..

Підемо — притишено сказав Тоні а за ним Сем, а інші аж викликнули хором: Підемо!

Малий Генрі аж дуба став і скричав „йігу"!!!

Тоні приказав усім розходитись бо вже сутеніло, при цім наказував держати язика за зубами і хлопці по одному по два хильцем розбігались домів.

І п-ні Ч. встала. Тоні якось зажурено спитав: Що ж ми зробимо з отими річами?..

П-ні Ч. несподівано теж спитала: А що ви досі робили з усіма подібними річами?

Настала мовчанка.

Тоні знова присів на камені а Сем штуркнув його ногою і спокійно промовив:

Скажи їй!..

Тоні встав. Він вагався, зідхнув, подивився на неї тепер прямо і почав тепер правдиву спокійну сповідь. (Далі буде)

Тиждень Братерства

В сучасну добу, коли нетерпимість та фанатизм темною хмарою зявляється в різних закутинах світу — в тім числі і в деяких частинах Злучених Держав — приємно переглянути часописи за останні часи та в них знайти деяке заспокоєння. Майже щодня можна побачити в них опис якогось вчинку, що осуджує упередження, расове, національне чи релігійне. Такі повідомлення підносять, надають більшого значення обходинам Американського Тижня Братерства, що має продовжуватися від 16. до 23. лютого.

Прогляньмо наприклад щоденну пресу міста Ню Йорку за перший тиждень цього нового року.

Читаємо там повідомлення про те, як кардинал Ф. Спелмен та римо-католицька архидієцезія в Ню Йорку помогли протестантському товариству опіки над дітьми знайти приміщення для яких 76 бездомних, протестантських немовлят. Вказуючи на те, що не може бути місця ніяким упередженням, коли справа торкається добробуту дітей. Католицька Церква винайняла тимчасово протестантському товариству пару своїх відповідних будинків — за оплатою одного долара на рік.

У тому самому тижні часописи подали ще про два випадки релігійної терпимости. Один торкається знаменитої Братської церкви у Филаделфії. Вже одинадцять років біля тисячі християн та евреїв відвідують місячні між-релігійні та між-расові служби. Відвідувачі належать в більшості до християнської та еврейської конгрегації у Филаделфії. Але Братська церква творить тепер свою власну конгрегацію. Нову парохію організує д-р А. Герберт Гаслем, баптитський пастор з Толідо, Огайо. Церква буде обходити як християнські так і еврейські свята. У церковний пасторський склад певно увійде також рабин та протестантський пастор-нігер.

Другий приклад приязни поміж членами різних релігійних груп поміщено в містечку Шенкс, в північній частині стейту Ню Джерзі, що до недавна служило военним табором. Це був центр, з якого відїздили американські вояки за море. Тепер там мають помешкання ветерани та їх родини. Є серед них католики, протестанти та евреї й всі вони по черзі користуються одною військовою каплицею. По заяві о. Дали — як подає кореспондент нюйорського „Гералд Трибюн" — „все відбувається в повнім порядку. Ми трохи були розгнівали протестантів тим, що кінчали пізно нашу службу, але направили це в той спосіб, що ми починаємо службу трохи скорше, а протестанти трохи пізніше".

Того самого тижня зявилася в нюйорських часописах згадка також про діяльність шпиталю Сайденгем, в Ню Йорку. В тім шпиталі працюють лікарі та доглядачки різних рас та вірувань. Обслуговують вони по-братерськи немаєтних, вбогих хорих, без різниці хто б вони не були. Але шпиталь опинився в тяжкому матеріяльному стані. Коли стало відомо, що шпиталь мали закрити за браком засобів, на допомогу прийшли зі своїми жертвами люди зі всіх частин краю, щоб його врятувати.

Того самого тижня, коли нюйорські часописи додали до 13,666 попередних жертводавців на фонд Сайденгемського шпиталя ще яких пять тисяч нових жертводавців, видала нюйорська стейтова комісія проти дискримінації при прийманні на працю потішаючий звіт про робітничі юнії в стейті. Згідно з тим звітом, 30 робітничих юній, які досі не приймали у свій склад робітників-нігрів, рішили чи то зовсім відкинути постанови своїх статутів про прийняття тільки білих членами юнії, або уневажнили ті постанови для нюйорського стейту.

Дехто є тої думки, що неможливо викликати почуття братерства законом згори. Але практика показала, що у випадках, коли людям відмовляють рівности економічних можливостей зогляду на расу, віру, чи національне походження, законна кара за таке відмовлення може зрештою створити ліпші умови для розвитку дійсного братерства.

В часописах за той самий тиждень читаємо про те, як вітали американці представників Обєднаних Держав. Чимало американців були стурбовані холодним відношенням до О. Д., коли ця організація шукала за приміщенням в околицях Ню Йорку. Хоч можна дещо сказати у виправдання такого браку гостинности, проте залишилось таки неприємне враження. Тим більше втішною є вістка про те, що в Грейт Нек, в Лонг Айленд, було зорганізовано громадське привітання нових сусідів з Лейк Саксес.

Також у тому самому першому тижні нового року згадано про один з незабутних проявів братерства в часі війни: самопожертва чотирьох військових капелянів, представників протестантської, еврейської та католицької віри. Коли на початку 1943 року военний транспорт Дорчестер був розбитий німецькою торпедою біля берегів Ґренляндії, ці капеляни віддали іншим свої рятункові паси, а самі загинули разом з кораблем. Імена їх тепер знова зявилися на сторінках часописів в звязку з плянованням сталого памятника на їх пошановання. Таким памятником має бути басейн до плавання при Ветеранськім Шпиталі в Бронкс, Ню Йорк. Кошти на його спорудження — $200,000 — будуть покриті в більшості з громадських збірок.

Читаючи уважно часописи, все знайдемо в них випадки, які вказують на те, що почуття братерства живе й розвивається в цій великій країні. Щорічні обходини Тижня Братерства є пригадкою, що успіх цього руху у великій мірі залежить від нас самих — американців.

Загальна Рада — ФЛІС

З ЖИТТЯ ГРОМАД і ОРГАНІЗАЦІЙ

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Коляда Чорноморської Січи.

Організація Чорноморської Січи в Джерзі Сиrі, Н. Дж. існує від 1930 р. і кожного року її члени ідуть колядувати, а дохід з коляди призначують на різні народні цілі. В цьому році вони заколядували $525.50, що їх призначили на допомогу скитальцям і по змозі Українській Повстанчій Армії.

Жертви зложили: С. Григорчук $25; по $10: Т. Міссірі, М. Качала, Л. Кулич; по $5: П. Нагачевський, Е. Чомин, В. Костер, В. Цан, С. Гребеняк, Д. Мадай, П. Дмитрів, Т. Васько, Т. Кричковський, К. Колодій, М. Клапко, Я.Кашуба, П. Костик, І. Ковальчик, І. Шупяни, С. Федейко, С. Кот, В. Ґіль, Л. Болотянський, С. Жуковський, С. Костів, П. Чопик, П. Левицький, І. Лисяк, І. Крайник, С. Гринів, І. Жулинський, П. Тхір, В. Лупиняк, А. Пупчик, О. Ліпка, І. Гусар, І. Коцюба, А. Мазур, Н. Петришин; Й. Андрусечко $4; по $3: П. Лахоцький, П. Дмитрів, М. Мандат, М. Стегницький, П. Мищишин, А. Долошицький, Д. Чайка, Г. Когут, Н. Мурашко, П. Коблянський, А. Масаковська; по $2: В. Левицький, Е. Баран, М. Баран, Мт. Баран, В. Гаєвий, М. Трусевич, І. Коблян, М. Салюк, Г. Салюк, С. Запотічний, І. Мікула, Т. Патриляк, М. Підгорецька, І. Грабар, Н. Бурак, Г. Готра, І. Миць, М. Мацях, С. Ґріца, В. Тизьо, В. Челак, С. Кіцей, В. Чорний, А. Нестор, А. Корнало, М. Сайчук, І. Хомінський, М. Турчиньский, Й. Жарський, М. Милянович, М. Свідрик, І. Челак, Д. Пась, Е. Лазорко, С. Дикта, І. Шибунка, В. Карритчак, П. Стеблецький, М. Іванчук, П. Фурка, М. Рибка, В. Кушнір, Р. Дорош, А. Федак, М. Сивак, М. Юрків, І. Лаґойда, Н. Попович, А. Туринчак, М. Ценко, В. Панко, А. Пельо, П. Ґулькевич, Іг Буковський, В. Ваґнер, А. Качан, М. Панкевич, С. Ґнира, С. Осціславський, Т. Павліна, А. Тенюх, К. Піддубчишин, П. Ярош, М. Домініка; по $1: Ф. Гіль, Д. Кіцей. В. Семусь, П. Маґура, К. Стельмах, С. Мисак, А. Милянович, В. Чорний, Ю. Тисаровський, С. Шимон, Ю. Шимлій, Е. Хитринь, Н. Гаврус, Е. Світницький, П. Завіскі, Ф. Савчук, З. Мазур, Г. Целяк, О. Колесник, Я. Алсон, М. Феленчак, Т. Барна, О. Логин, І. Поліщук, Й. Кіраш, Н. Пігура, П. Леньо, П. Осміловська, П. Світлик, А. Євусяк, Г. Сайчук, В. Микитка, Ф. Жарський, І. Васько, П. Свідрик, Н. Заяць, М. Жарський, Н. Марків, М. Кавочка, І. Стиранка, С. Турчинський, В. Маланяк, С. Моряк, М. Миховнч, В. Хомяк, М. Челак, К. Барна, С. Ґутер, К. Лінович, А. Зімовська, А. Бранович, Р. Маринець, А. Тселер, Р. Ґулькевич, Н. Ґулькевич, І. Ярош, О. Пельо, М. Мельник, І. Маліна, І. Дубовецький, І. Процик, М. Сомар, І. Білас, А. Фурка, К. Корбецька, В. Коченаш, О. Секрета, М. Перій, К. Гнат, Ю. Лецин, П. Мандра, М. Соколовський, Р. Загороднича, Е. Фусяк, О. Морох, П. Росолюк, Н. Ткачик, М. Рузінскі, А. Петрусь, І. Петрусь, С. Лаский, С. Буньо, А. Демкович, М. Тизіо, С. Челак, В. Челак, Г. Ґуральчик, Ф. Мачсі, Г. Шайль, Ф. Кіш, К. Бервецька, К. Бяла, М. Попик, М. Лемчак, М. Лемчак, І. Лемчак, І. Райтмен, Г. Новак, Б. Шустикевич, Р. Ковтко, В. Каратчак, М. Башко, М. Куриio,, І. Малаховський, П. Варянка, Н. Бейгар, Ф. Загорбенський, П. Тур, Г. Панків, А. Зазуля, Г. Павелко, Т. Фучила, П. Судіо, Іг Кудинчак, Н. Юрків, Т. Муранський, Н. Н., Т. Николаїв, В. Починок; В.. Черепака 50 ц.

На цьому місці Організація Чорноморської Січи висловлює щиру подяку жертводавцям, що так щиро принимали колядників до своїх хат, і за їх щедрі жертви, нехай Всевишній сторицею нагородить.

Колядники Чорноморської Січи.

ЧИ НЕ КАНДИДАТ НА ПРЕЗИДЕНТА В 1948 РОЦІ?—Генеральний почмайстер, Роберт Е. Генеген, голова Краєвого Демократичного Комітету, заявив, що президент Труман „виявив, що він надається на це становище", під чим треба розуміти становище президента Злучених Держав. Це вважають заповіддю, що Труман буде в 1948 році кандидатом на поновний вибір президентом.

КАРЕ має пакунки з коцами

(Можна посилати скитальцям).

Ню Йорк, Н. Й., лютого 4, 1947. КАРЕ, не-прибуткова,затверджена урядом кооперативна організація, оголосила, що починаючи з 4. лютого вона поширює свою діяльність, а саме буде висилати пакунки не тільки з продуктами, але також з коцами („бленкети"). Ці другі пакунки може висилати до: Австрії, Чехословакії, Фінляндії, Норвегії, Італії, Греції, Польщі та до американської, британської та французької зони Німеччини та до цілого Берліну.

Донині такі пакунки з коцами можна було посилати тільки до: Франції, Бельгії та Голандії; тепер є можливість посилати їх до всіх тих країн, що співпрацюють з КАРЕ. Отож окремі особи як і цілі групи, товариства в цій країні можуть помогти своїм рідним, близьким в Европі, особливо українським скитальцям, які живуть бідуючи в таборах для скитальців.

Пол Комли Френч — головний управитель КАРЕ — заявив, що замовлення на ці нові пакунки приймаються від тепер. Замовлення посилаються повітряною поштою до представників КАРЕ в дотичних европейських країнах. Пакунки доручуються зі складів КАРЕ в тих країнах, так само як видаються широко знані харчові пакунки тої самої організації — КАРЕ.

Пакунок з коцами коштує десять доларів. В ньому є два цілo-вовняні коци, вагою в три і три-чверти фунта кожний. Коци є з військових запасів, зроблені на замовлення уряду, темно-зеленкуватого кольору. Вони є теплі, густі, мірою 64 інчів на 84, нема на них плям, латок, дір.

П. К. Френч казав: „Пакунки з коцами щойно прибули до европейських складів. Їх можна видавати вже тепер, коли слабі від недоживлення люди терплять від холоду, не маючи теплого одягу.

„Ми поширили діяльність нашої організації, яка не має на цілі прибутки, занялися пакунками з коцами на домагання багатьох американців, які бажають помогти своїм рідним, приятелям боротися не тільки з голодом, але також і з холодом".

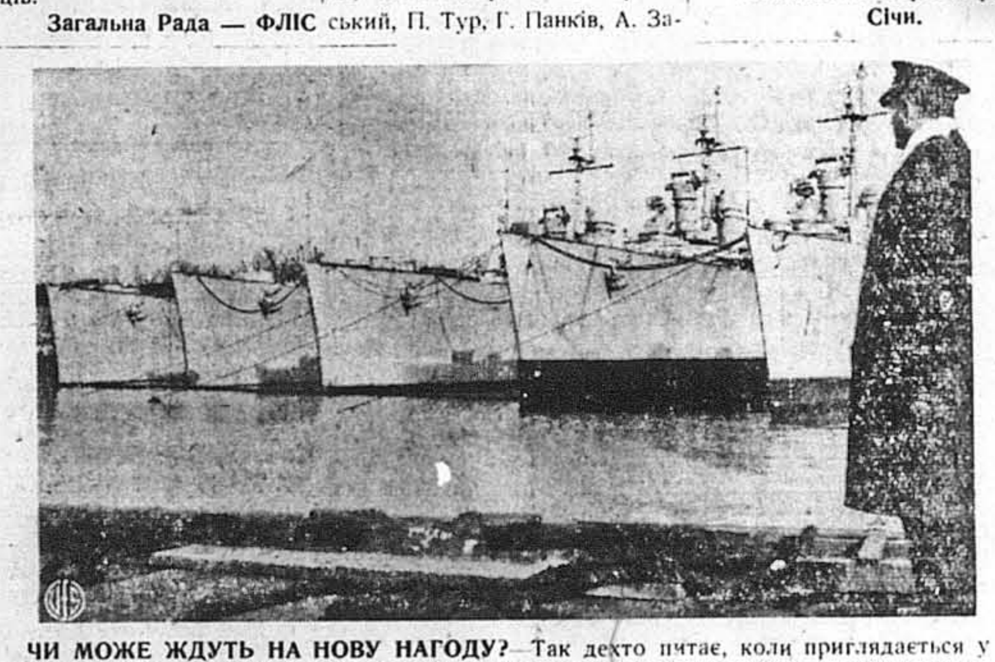
П. К. Френч пояснював, що з коців можна пошити плащі, жилетки, та інший теплий одяг. Для того, аби помогти жінкам у Европі, до панкунків з коцами додано дрібні, але так потрібні речі, як шпильки, голки, нитки, наперсток та пара ножиць. Крім того американські фахівці зробили з таких коців, як є в пакунку КАРЕ, жіночий теплий халат; костюм для підростка, спідницю і жакет для дівчини та чоловічий костюм. Їх вказівки як шити ті речі є настільки простими і зрозумілими, що користати з них можуть навіть ті, що вперше беруться за таку працю. Потрібні інструкції можна дістати в европейських відділах КАРЕ.

Крім коців та матеріялу для шиття в пакунках є також пара штучних підошов до чоловічих черевиків та одна пара для жіночих; пара гумових підпятків до чоловічих черевиків та пара штучних підпятків до жіночих черевиків і досить цвяшків аби прибити підошви та підпятки.

Все це можна замовити звідси славні харчові пакунки КАРЕ з гарантованим доручен ням до одинадцяти европейських країн, за десять доларів за пакунок. Замовлення, чи то на харчовий пакунок чи на новий з коцами, треба висилати на КАРЕ по такій адресі:

CARE
50 Broad Street
New York 4, N. Y.

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода".

ЧИ МОЖЕ ЖДУТЬ НА НОВУ НАГОДУ?—Так дехто питає, коли приглядається у Филаделфії, в пристані, тим американським кружлякам, що недавно гуляли по океанах, слідкуючи за ворогом, а тепер — на відпочинку.

уст та тоталітарним режімом нагляданого пера.

В цім одним випадку Совєти були консеквентні та не вступили в нову організацію, мабуть тільки з огляду на своїх членів комуністичної партії. Членами натомісць, стали кандидати на совєтські републики, сателіти Совєтів — Польща, Югославія та Чехословаччина. Чи можливою є з одного боку їх щира співпраця над завданнями тої установи, з другого боку їх послух Совєтам?

Зі сказаного виходить ясно, що Організація Обєднаних Держав в такому складі не може існувати, так як не можна погодити огня та води, світа злочину з моральністю, світа волі з світом насилля. При такім членстві Обєднані Держави не то не можуть стати кращою міжнародною установою від покійної Ліґи Націй, навпаки, нова організація стане гіршою, бо вона криє в собі противенства, яких перебороти нема способу. Одиноким виходом з тої ситуації є створення міжнародної організації без Совєтів. Така установа мала б всі вигляди корисної праці, щоб дати світові новий кращий лад. Міжнародна організація без Совєтів ізолювала б цю країну тиранії від прочого світа та заставила б її або рахуватися зі здобутками нашої цивілізації та переходити повільну еволюцію, або викликала б внутрішню революцію, що змела б зі світа цю рану, що ятриться на організмі людства.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

ГРУПА: ЛИСТИ ДО:

5270. Гошовський Миколи і Івана оба з с. Верхня, Калуш, від Гошовська Маланки (Гудзовата).

5271. Бутитер Симона з Дрогобича від Блажкевич Теофіля.

5272. Альтгайм Йосифа зі Стрия від Блишак Петра з с. Ланів, Стрий.

5273. Нитка Семена і Василя з Київщини від Нитка Юліяни (Котлярів) і Котлярів Олександра.

5274. Волошин Павла, син Демка, з с. Вільшаниці, Золочів, від Волошин Петра.

5275. Висоцький Василя з с. Пяновичі, Самбір, від Висоцький Миколи.

5276. Андрійців Андрія, Дзера Василя і Тихий Василя всі з с. Бабинці, Рогатин, від Тихий Дмитра, нотар з Рави Руської.

5278. Вуйцік Юлії з Вонбжежно, Поморя, від Вуйцік Івана.

5279. Карпенко Миколи з Житомирської области від Пшегорлинський Дмитра.

5280. Федуско Михайла і Анни, Сивий Дмитра від Івасик Марії (ур. Сива) з с. Велике, Перемишль.

5281. Грибик Теклі з с. Любеля, Жовква, Грибик Романа з с. Володимирці, Жидачів, від Кобрин Анастазії з с. Любеля, Жовква.

5282. Лосовський Андрія від Лосовський Мирона.

5283. Вовк Дмитра з с. Медики, Перемишль, від Вовк Олександра.

5284. Северак Марії Вениминівна від Скубавська-Комарова Віри.

5285. Паславський Михайла і Марії з с. Рудавки Бірчанської, Перемишль, від Найдух Ярослава, син Паславської Розалії.

5286. Кузик Андрія з с. Брониці, Дрогобич, від Кузик Стаха.

5287. Стефанишин Дмитра з Тихунів з с. Базар, Чортків, від Мотуз Якова.

5290. Кулій Івана з с. Біла, Чортків, Кульба Івана, Дідик Андрія і Володимира з с. Угрин, Чортків, Піотрковська Юлії від Соробей Андрія.

5293. Керницький Івана з Бібрки від Керницький Романа з Бібрки.

5294. Смик Івана, Дзьоба Івана, Гнатюк Михайла, усі з с. Мшанець, Тернопіль, від Смик Стефана.

5295. Яцишин Степана, Дзьобак Миколи і Федора, усі з с. Вербівчик, Броди, від Яцишин Анастазії (Костюк).

5296. Задорожна Анни (Пайташ) з Перемишля-Перекопане від Яросевич Катерини (Пайташ).

5297. Швабінський Петра з с. Конюшкова, Броди, Кіт Олекси і Юстини (Несторович) з с. Шнирів, Броди, від Швабінський Теодора.

5298. Блендовський Василя від Паращук Федора з с. Іщків, Підгайці.

5299. Маланчук Миколи від Пшоняк Івана.

5300. Іванонків Данила з с. Помірці, Бучач, від Іванонків Івана.

5301. Данилців Михайла з с. Ріпинці, Бучач, від Бурий Михайла з с. Помірці (Бучач.

5302. Нетребяк Дмитра з с. Трибухівці, Бучач, від Нетребяк Василя.

5303. Нагайовський Петра з с. Трибухівці, Бучач, від Качмар Михайла.

5304. Сербін Івана з с. Мичківці, Ліско, від Сербін Івана.

5305. Грицишин Марії з с. Ямиска, Теребовля, і Павла від Хома Івана.

5306. До рідних і знайомих і Деліне Марії від Данилишин Ярослава.

5307 Груден Михайла з Бащня Дольна, Любачів, від Семечко Анни.

5308 Лихолят Михайла від Зазуля Михайла з Чернівка-Грушів, Любачів.

5309. Клапко Олекси з села Юшківці від Клапко Богдана.

5310. Ференс Семена з села Вовче, Турка, від Ференс Миколи.

5311. Пастернак Івана і Петра від Пастернак Ілька.

5312. До рідних і знайомих від Кіцера Петра.

5313. Сеник Михайла від Сеник Марії.

5314. Дубінська Анни від Попик Миколи.

5316. До рідні Журавель від Городинський Людвика.

5317. Бортник Луки і Федора від Бортник Василя.

5318. Трицький Романа від Москаль Емілії.

5319. Кокітко Петра і Бур Івана від Кокітко Івана.

5320. Цибак Івана від Цибак Павла.

5321. Москаль Василя, Максима і Петра, Зебелюк Матея усі з с. Солоне, Чортків, від Москаль Івана.

5322. Стасюк Петра, Попадич Василя, Микитюк Петра і Андрія з с. Накваша, Броди, від Микитюк Павла.

5323. Галабудник Марії і Йосифа з с. Посверш, Рогатин, від Галабудник Петра.

5324. Крохмалюк Анни Андріївна (Крохмалюк), Валігура Івана з Ляховець, Волинь, від Крохмалюк Володимира.

5325. Данилюк Захарія-Гаррі з с. Ляшківки, Крикливець Захарія і Івана, Хобзей Георгія з с. Вителівка, Чернівці, від Данилюк Івана.

5326. Олещук Йосифа з с. Холоїва, Радехів, від Олещук Михайла.

5327. Шафранський Павла і Гриця, Самуляк Андрія усі з с. Монастирок, Броди, від Шафранський Гриця.

5328. Савчишин Ілька з села Бобрки, Турка, від Савчишин Федора.

5329. Бурбела Гриця, Новороцький Володимира, Ламага Василя з с. Ліцин, Ходорів, від Бурбела Гриця.

5339. Волинець Романа від Волинець Ольги.

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U. S. A.

В запитах просимо конечно подавати групу і число.

ХОЧЕ РАТУВАТИ АВСТРІЮ. — Це д-р Курт фон Шушніґ, бувший австрійський канцлер, що прибув з дружиною до Злучених Держав, де відбуде турне з докладами про потребу відродження Австрії, з якої його прогнано.

БУВШИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЛИТВИ У ФИЛАДЕЛФІЇ

У перших днях місяця лютого прибув до Филаделфії зо своєю жінкою і з сином поважни літами і працею д-р Казис Ґриніус і замешкав у свого брата при Ричмонд Ст. у північній частині міста. Д-р Ґриніус це не лише діяльний громадянин, але теж і провідник литовського народу і у відродженій Литві був міністром, премієром, а теж і президентом республики. Він ішов слідами патріярха новочасної Литви, д-ра Йонаса Басанавічіуса, будив теж пером своїх земляків з політичного сну і заохочував до праці тоді, коли то не лише друковане слово на Литві було заборонене, але навіть і релігійна проповідь була обмежена, подібно як це було на Україні під царатом. Само слово „Литва" було вичеркуване або вишкробуване Москвою з різних історичних документів, а на це місце наліплювано напис: „Северозападний Край". Проти цього боровся саме д-р Ґриніус, тому не диво, що діждався належного признячення у незалежній Литві. Треба надіятися, що на вільній американській землі він ще придасться для справи свободи цілої Східньої Европи.

К. В.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ШІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 262, відбудуться в неділю, 16. лютого, в годині 12. вполудне, в парохіяльній гали при Кортез і Овклей Булвард. — М. Батюк, секр.

ДЖАНСТАВН, ПА. — Бр. св. Арх. Михаїла, від. 11, повідомляє всіх своїх членів, що з огляду на Йорданські свята, річні збори перенесено на неділю, 16. лютня, в гали церковній на Мейпл Еве., зараз по Сл. Божій. На ці збори обовязково повинні явитися всі члени і членкиці, бо буде звіт урядників і контр. комісії, а також вибір уряду на біжучий рік та кілька інших важних справ до полагодження. — За уряд: В. Романів, предс.; А. Дида, кас.; П. Спілений, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — На річних зборах Тов. Згода, від. 358, вибрано такий уряд на 1947 рік: Анна Гавриляк, предс.; Білецька, заст.; Стефанія Палівода, фін. секр.; Марія Федик, кас.; Стефка Карась, заст. обох; Параскевія Молодець, рек. секр.; Доброс і Карась, контрольорки. Місячні збори будуть відбуватись у кожну третю неділю в місяці в У. Н. Домі, 2255 Вест 14. вул. Наступні збори відбудуться в неділю, 16. лютого. Просимо всіх членок прийти а довгуючих вирівнатя свій довг. — А. Гавриляк, предс.; П. Молодець, рек. секр.

ГАНОВЕР, ПН. — Бр. Преобр. Господного, від. 29, відбуде свої місячні збори в неділю, 16. лютого, в год. 2. пополудні, в галі церковній. Просимо всіх членів прийти на ці збори. На річних зборах потверджено старий уряд: С. Грозьо, предс.; А. Хромчак, кас.; М. Малищак, секр.; І. Малишак, І. Козмовський і А. Вайпа, контр. — М. Малищак, секр.

ЙОНКЕРС, Н. Й. — Тов. Подільська Січ, від. 8. повідомляє, що надзвичайні збори відбудуться в неділю, 16. лютого, в годині 2. попол., в Укр. Гор. Клюбі, 13 Вашингтон ул. Буде роздання книжечок і інші справи. — Н. Мазур, предс.; В. Мандзій, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. — Тов. Укр. Січ, від. 170, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 16. лютого, в годині 6. ввечір, в У. Н. Домі, 183 Фліт ул. Обовязком кожного члена є прийти і заплатити вкладку. — П. Мелень, предс.; О. Логин, кас.; І. Грабар, секр.

МАГАНОЙ СИТІ, ПА. — Тов. Запорозька Січ, від. 305, повідомляє членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 16. лютого, в год. 11:30, зараз по Сл. Божій, в церковній гали. Просимо всіх членів прийти і вирівнати свої залеглости. Хто не прийде і не вирівнає свого довгу, буде суспендований. — М. Гентош, секр.

БЕТЛЕГЕМ, ПА. — Збори Бр. св. Димитрія, від. 288, відбудуться в неділю, 16. лютого, в годині 1. пополудні, в гали парохіяльній, 235 Карбон ул. Уряд просить членів явитися на збори, а довгуючих вирівнати свій довг. — За уряд: В. Могильський, предс.; Д. Мушастий, кас.; А. Данилюк, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Місячні збори Тов. Любов, від. 370, відбудуться в неділю, 16. лютого, в годині 1. пополудні, в салі церковній, 127 Парк ул. Просимо всіх членів явитись на збори і вирівняти свої вкладки і вкладки своїх хдітей. На зборах буде звіт з минулого балю і інші справи до полагодження. — За уряд: П. Воляник, предс.; В. Колесняк, кас.; В. Гіна, секр.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 342, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться, в неділю, 16. лютого, в годині 2. пополудні, в галі церковній. Просимо всіх членів прийти на означений час. — І. Савчак, предсє П. Біліяський, кас.; І. Маркович, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Бр. св. Йосафата, від. 217, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 16. лютого, в гали де звичайно, точно в годині 2. пополудні. Просимо всіх членів прийти на час, бо є важні справи до вирішення. Шановні члени, приєднуйте нових членів до Бр. і У. Н. Союзу та вписуйте своїх дітей. — За уряд: П. Паснак, предс.; Т. Шурґот, кас.; А. Іванів, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 206, відбудуться в неділю, 16. лютого, в парохіяльній салі, 74 Герис Еве., в год. 1. пополудні точно. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо будуть важні справи до обговорення. Тому, що місяць лютий є короткий, просимо членів доручити свою місячну вкладку на час. — В. Кушнір, предс.; І. Кокольський, секр.

IRONDEQUOIT, N. Y. — Meeting of the Taras Shevchenko Society, Branch 289, will be held Sunday, Feruary 16, at 2 P. M., at the Ukrainian Hall on Goodman. Each member is asked to attend this important meeting as plans for the comming summer will be made. It is a duty of all members to sing their children and friends to the U. N. A. — S. P. Holowka, Pres.; J. Yanus, Treas.; W. B. Hussar, Sec'y, 291 Hudson Ave., Rochester 5, N. Y.

ЯКЩО БАЖАЄТЕ ДІСТАТИ ТАКЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ, ЯКЕ БУЛОБ ПЕВНЕ ТА МОДЕРНЕ А ЗА ЯКЕ ТРЕБА ПЛАТИТИ НИЗЬКУ ОПЛАТУ, ТО ОБЕЗПЕЧІТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ.

ПОШУКУЮТЬ

ОЛЕКСАНДРА СЕМ, з дому ТИЛЬ, пошукує брата **ІВАНА КУЛІК** і сестру **МАРІЮ КУЛІК,** котрі перед війною замешкували на Янівській вул. у Львові. Голоситись: 36-

ALEXANDRA SAM
6500 W. Montrose Avenue,
Chicago, Ill., U. S. A.

ІВАН КОВАЛЬ
пошукує
ІВАНА КОГУТА
Львів, Галичина. Адресувати:
IWAN KOWAL
bie Frau Wilhelmine, Remmlinger
Heilbronn Bockingen
Wurttemberg Auerstr. 2/14
U. S. A. Zone, Germany

Я, ЮЛІЯ ЗЕРВАС, шукаю свого брата
ПЕТРА ОССУСТ
Хто про него знає, або він сам, хай пише: 36-
Mrs. JULIA ZERVAS
80 ROWE AVENUE,
HARTFORD 6, CONN.

ПОШУКУЮ СВОГО ВУЙКА
ІЛЬКА МАНДЯКА
з села Ковиничі, повіт Самбір. Тепер має мешкати в Лакавана. Шукає його **МИХАЙЛО ГНАТИШИН,** син Стефана і Марії, з села Ковиничі, повіт Самбір, котрий знаходиться в Німеччині. Пишіть на адресу:
GEORGE ZUK
REMSENBURG, L. I., N. Y.

В середу, 5-го лютня 1947, помер у шпитали в Ню Йорку в 61. році життя

ТЕОДОР ПТАШНИК

Покійний походив з села Загіря, повіт Рогатин.

Похорон відбувся в суботу, 8-го лютня 1947 р.

Жена Анна і діти повідомляють рідню і знайомих про смерть їх улюбленого мужа і батька.

Жена Анна, сини: Іван і Михайло, дочка Ольга, Дорогому мужови і батькови хай американська земля буде легонька, як перо, від його родини ВІЧНА ПАМЯТЬ!

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ"

Отсим повідомляємо всіх тих, котрі посилають до поміщення оголошення про те, що скитальники шукають в Америці рідні, чи знайомих, а виразно не напишуть, що це платне оголошення, або не платне, то такі оголошення адміністрація пересилає до Зл. У. А. Д. Комітету в Филаделфії, який веде з них реєстр і якому „Свобода" поміщує такі оголошення безплатно.

Хто хоче, щоби його оголошення було поміщене у „Свободі" окремо від оголошень Зл. У. А. Д. Комітету, хай напише виразно, що це платне оголошення і скільки разів має бути поміщене.

Адм. „Свободи".

ТАРЗАН ч. 1538. Мугат у небезпеці.

Саме в хвилині, коли потоп почав ревіти під ними, остання малпа перейшла по мості.

Коли хвилево всі малпи були безпечні, Тарзан закликав на Мугата, щоб він перервав ланцюг і драпався вгору.

Та коли ослаблений внаслідок рани Мугат дійшов до руки Тарзана, вируюче в повіні дерево приплило до нього...

...і вирвало його з Тарзанових обіймів.